

Romā contendit. Nā habuisse tunc. iiii. M. lxx. naues dicit: quem nūery ne apud Xerxen qdē præclarū illū Persarū regē: nec Alexādrū Magnū: uel quendā aliū regū fuisse historiæ ferunt. Is simul ut cum agmīe militū ad urbem p̄gens litore egressus est: occurſu comitis Marini territus: & i fugā uersus: arrepta nauī solus Carthaginē rediit. atq̄ ibi cōtinuo militari manu interfectus est. Sabinus gener eius Cōstātinopoli fugit: ūde post aliquātū tēporis retractus / exilioq̄ dānatus ē. Hūc oēz cathalogū: ut dixi: uel maifestorū tyrānorū: uel inobedientiū ducū optia Honorius ip̄ator religiōe & felicitate meruit: merito sane q̄a i his diebus præcipiente Honorio & adiuuante Cōstatio pax & unitas p̄ uniuersāz Aphricā eccl̄iæ catholicæ reddita ē. & corpus christi: qd̄ nos sumus / grata discessiōe sanātū est: ip̄osita executiōe sancti præcepti Marcellino tribūo uiro i primis prudenti & iudustrio: oīuzq̄ bonorū studiosū appetētissimo: quē Marinus comes apud Carthaginez. icertū. zelo stimulatus / an auro corruptus / occidit: q̄ cōtinuo reuocatus ex Aphrica / factusque priuatus uel ad poenā uel ad poenitentia cōscientiæ suæ dimissus ē. Anno ab urbe cōdita. M. c. lx. viii. Cōstātius comes apud Arelatū Galliaē urbē cōsistens magna rerū gerendarū industria Gotos a Narbona expulit. atque abire i Hispaniā coegit: interdīto præcipue atq̄ intercluso oī conatu nauium & pegrinorū usu cōmerciōrū. Gotorū tūc pp̄lis Attabulfus rex præerat: q̄ post irruptionē urbis ac mortē Halarici Placidia: ut dixi: captiua / sorore ip̄atoris i uxorē assūpta: Halarico i regnū successerat. Is: ut supra auditū atq̄ ultio exitu eius p̄batū ē: satis studiose sectator pacis: militare fideliter Honorio ip̄atori: ac p̄ defendenda Romana re publica ip̄edere uires Gotorū uires præoptauit. Nā ego quoq̄ ip̄e uirū quēdā Narbonensēz illustris sub Theodosio militiæ: et religiosūz prudentēzq̄ / & graue apud Bethleē oppidū Palæstinaē beatissimo Hieronymo p̄lbytero referēte audiui: se familiarissimū Attabulfo apud Narbonā fuisse. ac de eo sæpe sub testificatiōe didicisse: qd̄ ille cū eēt aio / uiribus / ingenioq̄ nimius: referre solitus eēt: se in primis ardentē inbiasse: ut obliterato Romāo noiē Romanū oē soluz Gotorū ip̄iuz & faceret / & uocarē. eētq̄: ut uulgariter loquar: Gotia: qd̄ Romania fuissz. fieret nūc Attabulfus: qd̄ quōdā Cæsar Augustus. At: ubi m̄pta experientia p̄bauisset: neq̄ Gotos ullo mō parere legibus posse p̄pter effrenatā barbariē: neq̄ rei publicæ iterdici leges oportere: sine q̄bus res publica nō ē res publica: elegisse se saltē: ut gloriā sibi de restituendo in integrū augendoq̄ Romano noiē Gotorū uiribus quæreret. haberētq̄ apud posteros Romanæ restitutōis auctor: postq̄ eē nō poterat imutator. Ob hoc abstinerē a bello. ob hoc ibiare paci nitebat: præcipue Placidiaē uxoris suæ: foemīæ sane ingenio acerrimæ & religiōe satis p̄batæ ad oīa bonarū ordinationū opa psuasū & cōsilio tēpatus. Cūq̄ eidem paci petendæ atq̄ offerendæ studiosissime iſisteret apud Barcionē Hispaniæ urbez dolo suorū: ut fert: occisus ē. Post hūc Segericus rex a Gotis creatus cuz itidez iudicio dei ad pacem pnus eēt: nihilo minus a suis interfectus ē. Deinde Vallia successit in regnuz: ad hoc electus a Gotis: ut pacez infringeret: ad hoc ordiatus

Hieronymo referens audiu.

Vt Roma Gotia dicitur

adeo: ut pacē cōfirmaret. Hic igit̃ territus maxie iudicio dei: q̃a cū magna supi
 ore abhinc āno Gotoꝝ manus iſtructa armis nauigiisque tranſire in Apbricaz
 moliret̃: i. xii. M. paſſuū Gaditāi freti tēpeſtate correpta miſerabili exitu pierat̃:
 mēor ēt illius acceptæ ſub Halarico cladiſ: cū Gōti in Siciliā tranſire conati in
 cōſpectu ſuoꝝ miſerabiliter arrepti & demerſi ſunt: pacē optimā cū Honorio ip̃
 atore datis lectiſſimis obſidibus pepigit. Placidia ip̃atoris ſororē honorifice apd̃
 ſe honeſteq̃ habitā fri reddidit. Romanæ ſecuritati piculū ſuū obtulit: ut aduer
 ſuz cæteras gētes: quæ p̃ Hiſpāias cōſediſſent: ſibi pugnaret: & Romanis uicerz:
 q̃uis & Halanoꝝ cæteri/ Vādaloz̃ Sueuorūq̃ reges eodē nobiſcum placito de
 ſpecti forent: mandātes ip̃atori Honorio. Tu cū oibz pacē habe. oīuzq̃ obſides
 accipe. nos nobiſcū cōſtigimus. nobiſ p̃imus. tibi uincimus. immortal̃ uero q̃ſtus
 erit rei publicæ tuæ: ſi utriq̃ peamus. Quis hæc crederet. niſi res doceret. Itaque
 nūc quotidie apd̃ Hiſpāias geri bella gētū & agi ſtrages ex alterutro barbaroz̃
 crebris certisq̃ nūtiis diſcimus. præcipue Valliā Gotoꝝ regē iſiſtere patrādæ
 paci ferūt. Ex quo utcūq̃ cōceſſeri: ut licēter chriſtiana tēpora rephēdāt: ſiqd̃
 a cōditiōe mūdi uſque ad nūc ſimili factū felicitate doceat. Maniſtauiimus: ut
 arbitror: atque oſtedimus nō magis uerbo pene: quā digito inūera bella ſopita:
 pluriōs extinctos tyrānos: cōpſſas/ cōagūſtataſque/ addictas/ exinanitaſque imaniſſi
 mas gētes minimo ſanguie nullo certamie/ ac pene ſine cæde. Sup̃e: ut obtrecta
 tores n̄ros molitionū ſuarz poeniteat: ueritatiq̃ erubeſcāt. Deū uerz & ſolū: q̃ pōt
 oīa: credāt. timeāt. diligāt. ſeq̃nt̃: cuius oīa & quæ mala putāt: bona eē didicerūt.
 Explicui adiuuātē chriſto ſcd̃z tuū præceptuz̃ beatiffime pater Auguſtine ab
 initio mūdi uſque i præſentē diē: hoc ē p̃ ānos. v. M. dc. xviii. punitiōes/ & cupi
 ditates hoīuz peccatoꝝ/ cōſlictationes ſæculi/ & iudicia dei: q̃ breuiſſime & quaz
 ſimpliciſſime potui: chriſtianiſ tamē tēporibus p̃pter præſentē magis chriſti
 grāz ab illa incredulitatis cōfuſiōe diſcretis. Ita iam ego certo & ſolo: quē cōcu
 piſcere debui: obediētiaē meæ fructu fruor. de q̃litate aut̃ opuſculoꝝ tu uideriſ:
 q̃ præcepitiſ: tibi adiudicanda: ſi edaſ: per te iudicata: ſi deleaſ.

Bartholomeus paiellus/ eques Vicentinus in. P. Oroſium.

Vt ipſe titulus margine in primo docet:
 Oroſio nomen mihi eſt.
 Librariorū quicquid erroris fuit:
 Exemit Aeneas mihi.
 Meq̃ imprimendum tradidit non alteri
 Hermanne: q̃ ſoli tibi.
 Hermanne nomen huius artis/ & decuſ:
 Tuæq̃ laus Colonia.
 Quedſi ſitum orbis: ſique noſtra ad tempora
 Ab orbis ipſa origine
 Quiſq̃ tumultus/ bellaq̃ & cædeſ uelit
 Cladeſq̃ noſſe: me legat.

